

har siddet for bordenden, er det stadig væk »vi«.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det hr. Klaus Kjær i ordførerrækken.

Klaus Kjær (DF):

Der kan være en del fornuft i, at der i konsekvens af sammenlægningen af det danske og det tyske rederi sikres så fleksible rammer som muligt for medarbejderne, herunder også de udlånte tjenestemænd fra DSB.

Dansk Folkeparti er dog fortsat bekymrede for, hvorvidt forslaget på lidt længere sigt er tilstrækkeligt til en bevarelse af de danske arbejdspladser. Vi vil derfor afvente svar på yderligere spørgsmål i udvalget inden andenbehandling, før vi kan tage endelig stilling til forslaget.

Vi er imidlertid mest positivt stemt for forslaget.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil også tage udgangspunkt i hr. Aage Frandsens bemærkning. Jeg hørte ikke hr. Kaj Ikasts »vi« som et »vi« med stort v, altså et majestæts-vi. Det var ikke på kongens, læs: regeringens vegne, men det var på vegne af kredsen af partier, som har aftalt dette. Og jeg vil sige tak og rose hr. Frandsen for, at skønt han ikke er med i kredsen, så godkender han, at man sætter sig sammen. Det er jo sket i så store ting som de faste forbindelser, forsvarsforlig og i mange andre ting, så det er ret sædvanligt her i huset.

Og lille CD hører også med i det store »vi« – altså det store »vi« med lille v – og som sådan vil jeg gerne sige, at vi atter en gang støtter dette forslag, ligesom vi gjorde med de to tidligere på dagsordenen.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten opfatter dette lovforslag, som vi nu behandler, som en fuldstændig integreret del af det foregående, og vi ser forslaget som en del af den store samfundsmæssige udvikling, vi har været vidne til her i 1990'erne: først kommercommercialiserer man, så sætter man på aktier, og til sidst, ja, så ser vi det borgerlige Danmark sidde ude på højrefløjen og slikke sig om munden og vente på den endelige og afgørende privatisering. Derfor må vi sige nej til det her forslag.

Hvis jeg endelig skal fremholde noget, der er en lille smule fremadrettet positivt, så er det dog, at Socialistisk Folkeparti nu har skærpet deres holdning til forslaget fra at være totalt positive til så dog at stille nogle spørgsmål, som hr. Aage Frandsen f.eks. gjorde det: Hvor er Folketingets rolle her? Hvordan sikrer vi os service? Hvordan sikrer vi os en bestemt intensitet i færgefarten. Hvordan sikrer vi os overhovedet, kunne jeg tilføje, koordination mellem gods, passagerer, skinner osv.?

Jeg må på denne baggrund gøre opmærksom på, at Enhedslisten ikke kan tilslutte sig dette forslag, men alment sige, at hver eneste gang der kommer ændringsforslag, som peger hen mod, at man genetablerer Folketingets og det fælles ansvars rolle, jamen så er vi sandelig med på vognen, men ikke ved en nedbrydning af det fælles ansvar.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Lovforslaget har først og fremmest til formål at muliggøre en sammenlægning af det statsejede rederi Scandlines og det tyske rederi, DFO, der ejes af de tyske jernbaner.

Fremskridtspartiet mener ikke, det er den rigtige fremgangsmåde. Der er ikke tale om en rigtig privatisering, men der er tale om, at nu bliver det ikke bare én offentlig myndighed, der ejer rederierne, men nu bliver det to.

Der er flere elementer i lovforslaget, som vi ikke bryder os om, bl.a. er jeg meget skeptisk med hensyn til, om vi kan bevare de danske arbejdspladser, der nu er på Scandlines.

En anden ting er, om vi i fremtiden kan være sikre på, at vi kan opretholde færgeruten mellem Bøjden og Fynshav og lige sådan imellem Samsø og Kalundborg. Jeg ved, der er taget hensyn til det i lovforslaget, men jeg tænker på, om man kan gøre det på sigt.

Fremskridtspartiet mener, at det var en bedre idé, at vi solgte hele Scandlines samlet. Det kunne man gøre ved at udbyde 90 pct. af aktierne til salg, og så kunne staten beholde f.eks. 10 pct. som en slags gyldne aktier, sådan at staten i hvert tilfælde i en årrække kunne have hånd med det, sådan at vi var sikre på, at alle færgeruterne ville blive bevaret.

Som jeg har sagt, så synes Fremskridtspartiet ikke, det er den rigtige løsning, og vi ser med megen skepsis på det her lovforslag, men vi ser frem til den videre forhandling om det.